

дискримінації та інших несправедливих принципів, що виключають фактичне досягнення мети функціонування відповідного правового механізму.

3) Принцип законності. Мета розслідуваного правового механізму повинна переслідуватися в рамках цілей цього правового механізму, які визначені чинним законодавством і можуть бути визначені на місцевому рівні та на рівні трудового договору[2, с. 320].

Отже, викладені загальні правові принципи правового механізму забезпечення стабільності трудових відносин здатні сформулювати в Україні відповідні умови для функціонування розглянутого механізму, в такому випадку це буде суттєва регулятивна перешкода, що продовжується в нашій країні як цілісний процес десоціалізації світу праці.

Список джерел:

1. Явич Л.С. Право: суть і принципи. М.: Юрид. літ., 2001. 395 с.
2. Загальна теорія держави і права В. В. Копейчикова. К. : ЮрінкомІнтер, 2000. 320 с.

Рашевський Є. Ю.,
здобувач вищої освіти
група ДР-943

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Ярошенко А. С.

кандидат юридичних наук, доцент
доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВОВІДНОСИН

На сьогодні взаємозв'язок людства та навколишнього середовища супроводжується виснаженням та вичерпанням природних ресурсів, забрудненням вод та повітря, а це призводить до екологічних катастроф. Неприятливі екологічні умови суттєво впливають на соціальний стан в розвинених регіонах держави. Тож при взаємодії людини та природи виникають екологічні правовідносини, які охороняються та регулюються правовими нормами та системою екологічного права. Особливість екологічних правовідносин полягає у тому, що їх зміст є досить різноманітним, але всі природні об'єкти взаємопов'язані між собою. Ці особливості важливо враховувати у ході дослідження даної теми. Звертаючи увагу на вищевикладене, тема про поняття, структуру та особливості екологічних відносин є досить актуальною у наш час.

Звертається увага на те, що екологічні правовідносини виступають предметом правового регулювання екологічного права, вони виникають

внаслідок забезпечення екологічної безпеки середовища, базуються на формах права власності та на правах природокористування громадянами. Також екологічні правовідносини регулюються нормами екологічного права, з метою дотримання екологічних вимог та збереження природних об'єктів. Виходячи з цього, зміст екологічних правовідносин стосується використання природних ресурсів та природної охорони в галузі екології.

Найпоширенішою є теорія множинності об'єктів правовідносин, за якою ними можуть бути різні явища: речі, дії людей, результати духовної та творчої праці, особисті майнові та інші блага. Значення цієї теорії впливає саме на розвиток екологічних правовідносин. Як зазначають науковці об'єкти правовідносин повинні бути конкретними та індивідуалізованими. Потреба в цих об'єктах супроводжується виникненням правового зв'язку між суб'єктами, викликає реалізацію їх прав та обов'язків [1, с. 4].

Екологічні закони розвитку природи стимулюють та забезпечують охорону усього навколишнього середовища. Нам стало відомо, що в 1974 році усі важливі закони були створені американським екологом – Коммонером Б., він приклав для цього достатньо зусиль та провів не одне наукове дослідження.

Загалом потрібно відмітити, що до загальних сфер людської діяльності у природному середовищі можна віднести такі групи екологічних правовідносин:

Перша група відносин, що існують завдяки забезпеченню екологічної безпеки довкілля;

До другої групи належать відносини, що виникли у необхідній приналежності природних об'єктів та комплексів особливим суб'єктам на праві власності;

Третя група – відносини, які стосуються експлуатації природних ресурсів, а саме з метою задоволення інтересів суб'єктів;

Четверта група містить відносини, що складені з метою відновлення природних об'єктів, а також поліпшення їх якості;

П'ята – це відносини, які служать для охорони навколишнього середовища;

Шосту групу складають відносини для захисту навколишнього середовища від шкідливого впливу [2, с. 4].

Екологічне право, як самостійна галузь має свій предмет, який визначається у ролі сукупності екологічних правовідносин, що виникають у відповідній галузі. Екологічні правовідносини, які виникають у даному виді права, можна класифікувати за іншими підставами.

Наприклад, за методом регулювання вони поділяються на:

- управлінські (вони базуються на взаємовідносинах суб'єктів);
- договірні (для них характерна рівність сторін);

За взаєминами суб'єктів екологічних правовідносин поділяються на:

- абсолютні (персонально визначена тільки уповноважена особа)
- відносні (чітко визначений уповноважений та зобов'язальний суб'єкт) [3, с. 4].

Підбиваючи підсумок варто додати, що для диференціації екологічних правовідносин можна застосовувати й інші критерії, розподіл за функціями права або за складом учасників, за часом дії та інше. Розуміння екологічних

правовідносин може полягати в такому усталеному твердженні, як «регульовані нормами екологічного права суспільні відносини, що виникають, змінюються чи припиняються у сфері охорони навколишнього середовища та забезпечення екологічної безпеки».

Список джерел:

1. Об'єкти екологічних правовідносин: сучасні підходи. Г. В. Анісімова. Теорія і практика правознавства. 2014. Вип. 1. 20 с.
2. Екологічне право : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. За ред. А. П. Гетьмана. Х.: Право. 2013. 432 с.
3. Екологічне право України : підруч. для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл. За ред. А. П. Гетьмана та М. В. Шульги. Харків. Право. 2009. 328 с.

Рогознікова Д.І.,
студентка 2 курсу
юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
Тимченко Л.М.,
кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІ РОЗВИТКУ ТРУДОВОГО ПРАВА В УКРАЇНІ

Стрімкий перехід усього цивілізованого світу в цифровий простір вимагає повномасштабного реформування правової системи, що безнадійно відстала від технічного прогресу, за допомогою нових технологій, методів і розуміння юриспруденції в іншому напрямі. Це ставить нові завдання і перед фахівцями у сфері трудового права.

На початку ХХІ століття трудові права нарешті зайняли гідне місце в системі прав людини. Йдеться про те, що з самого початку громадянським та політичними правам приділялося значно більше уваги, на їхньому дотриманні була зосереджена вся увага як держав, так і міжнародної спільноти. Водночас права другого покоління проголошувалися, але залишалися в більшості своїй декларативними [1].

Сучасною тенденцією розвитку міждержавних відносин є допомога більш розвинених країн країнам, що розвиваються. Наприклад, ЄС виділяє близько 2 мільярдів євро на допомогу країнам, що розвиваються. Окрім того, ЄС установлює преференційні умови торгівлі для країн, що розвиваються, і серед вимог до таких країн для надання їм торгових преференцій визначено визнання та забезпечення трудових прав. Очевидно, що трудові права відтепер є одним з головних та визначальних чинників подальшого розвитку міжнародного